

“Oplossingen zitten vaak in de basis:
lucht, water en voer.”

Yes, we did it!

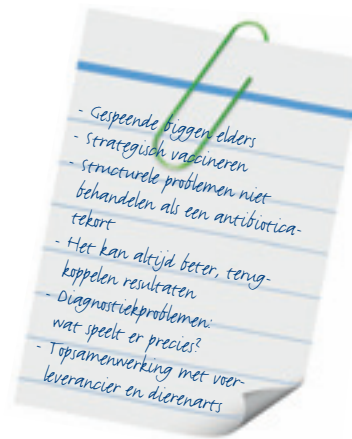
De gebroeders Theelen kregen het voor elkaar! Gebruikte hun bedrijf in 2009 nog 33 dagdoseringen, in 2010 was dit aantal gezakt naar 1. Het leuke is dat dit lukte met een aantal ingrepen die achteraf gezien eenvoudig zijn. Dierenarts Luc Boonen citeert lachend Johan Cruijff: “Je gaat het pas zien als je het door hebt”.

Het subfokbedrijf van John en Jack Theelen uit Beringe telt 300 zeugen en 1.100 plaatsen voor opfokgelten. Op een tweede locatie hebben ze 1.200 plaatsen om de eigen restbiggen af te mesten. Op beide locaties liggen de gespeende biggen bij de opfok- en vleesvarkensstal, zodat de biggen direct na het spenen hier naartoe verplaatst kunnen worden. Dat de gespeende biggen niet meer op het zeugenbedrijf aanwezig zijn, is gezondheidstechnisch gezien de beste

methode. Zo’n 10 jaar geleden werd voor groepshuisvesting gekozen. De zeugen komen hier direct na het spenen. De groepen blijven na het insemineren hetzelfde, waardoor onrust wordt vermeden.

Succesvolle aanpak PIA en spenenproblemen

In 2007 begonnen de problemen met PIA in de opfokstal, maar ook bij de vleesvarkens. Aanvankelijk werd geprobeerd het probleem te onderdrukken met

antibiotica, zelfs tot 4 dagen per week. Op een gegeven moment is de knop omgegaan en werd gekozen voor vaccinatie tegen PIA. “Het was niet eenvoudig deze op de juiste manier in te zetten. Nadere fijnafstemming vond plaats door regelmatig bloedonderzoek en aanpassing van het entmoment. Inmiddels loopt het allemaal goed en zijn de antibiotica verleden tijd. De impact op de dierdagdosering is enorm”, bevestigen de broers. “Eerst zagen we dit effect bij de opfokgelten en nadien ook bij de vleesvarkens.”

Een andere groep waar veel antibiotica naar toe ging, was de speenbiggen. Om de problemen hier te bestrijden werd TMPS door het biggenvoer gedaan. De problemen werden hierdoor wel minder, maar de oorzaak bleef. “Toen hebben we vooral naar het voer en het voermanagement gekeken”, aldus Jack. “Het bleek dat de biggen in de kraamstal te weinig aten. Dit was nog niet opgevallen, omdat de zeugen altijd

voldoende melk gaven en de biggen daardoor een goed speengewicht hadden. Omdat ze te weinig biggenvoer opnamen, kregen we te maken met een speendip, met alle gevolgen van dien. Daarom zijn we overgegaan op een iets luxer biggenvoer. De speendip is nu veel minder groot, maar ook het antibioticagebruik in deze groep is drastisch gedaald. Het overleggen van de biggen doen we zo min mogelijk, omdat onze zeugen zonder problemen 12 tot 13 biggen groot moeten kunnen brengen. Bovendien vermijd je zo het overbrengen van smetstof van de ene naar de andere toom.” Dierenarts Luc Boonen is het hiermee eens: “Je moet ophouden structurele problemen te behandelen als een antibioticakort”.

Terug naar de basis

John vertelt dat de leeftijd van de geleverde vleesvarkens al 10 jaar wordt bijgehouden. “Van iedere levering weten we

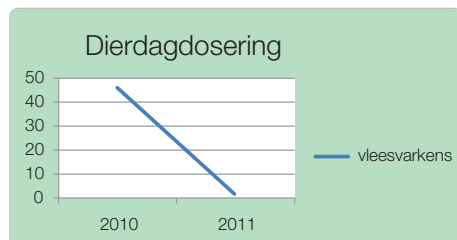
de leeftijd en spreiding. Het analyseren van resultaten wordt hierdoor een stuk gemakkelijker. Dit is een van de belangrijkste handvatten om te sturen in de bedrijfsvoering.” Luc onderstreept het belang van diagnostiek nog eens: “Laatst waren er diarreeproblemen in de kraamstal. Dankzij onze sneltest wisten we direct dat het om het rotavirus ging. We hebben toen voergift, biestmanagement en hygiëne doorgesproken. Uiteindelijk hebben we het zonder antibiotica kunnen oplossen. Zonder ons lab hadden we ongetwijfeld antibiotica gebruikt.”

John en Jack zijn er trots op als fokker weinig antibiotica te gebruiken. Het succes schrijven ze zelf toe aan hun drive alles altijd nog beter te willen doen. “Ook al lijkt het goed te gaan, je moet het altijd nog beter willen doen”, vindt John. “En de oplossing voor problemen is vaak eenvoudiger dan je in eerste instantie denkt. Het zit vaak in de basis: lucht, water en voer.”

Transparante communicatie

Als fokkers voelen Jack en John een bredere maatschappelijke verantwoordelijkheid. Het houdt niet op bij minder antibiotica. Zij zijn ook betrokken bij de discussie die over de intensieve veehouderij gevoerd wordt.

John is een van de initiatiefnemers van het pas opgerichte ‘Varkensgilde Peel en Maas’. Doelstelling van het gilde is het creëren van een breder draagvlak voor de varkenshouderij bij de bevolking. “Transparantie, vertellen wat je goed doet en een open communicatie met de samenleving. Dat is wat het Varkensgilde belangrijk vindt”, aldus John.

VETERINAIRE BEGELEIDING
<i>Luc Boonen, DAP de Eenhoorn</i>
VOERBEGELEIDING
<i>Sandy Jansen, Vitelia Voeders</i>
VACCINATIESHEMA
<i>Zeugen: PRRS, griep en vlekziekte</i>
<i>Opfok: circo, vlekziekte, griep, PIA, PRRS en parvo</i>
<i>Vleesvarkens: PIA</i>
TECHNISCHE GEGEVENS
<i>Zeugen Vleesvarkensbedrijf gecorrigeerd (25-112 kg)</i>
<i>Levend geboren: 13,4</i>
<i>Dood geboren: 0,9</i>
<i>Uitval voor spenen: 10,3%</i>
<i>Biggen gespeend: 12,0</i>
<i>Groei: 794</i>
<i>Voederconversie: 2,32</i>
<i>Voerkosten/kg groei: 0,635</i>
<i>EW-conversie: 2,67</i>